

ת"פ 38285/05/17 - מדינת ישראל- המשרד לאיכות הסביבה נגד כהן פינוי ומחזור פסולת בע"מ ח.פ. 2-458891-51, יצחק כהן - בעצמו, רותם עוזרי - בעצמו

בית משפט השלום בקריית גת

28 מאי 2019

ת"פ 38285-05-17 מדינת ישראל נ' א. כהן פינוי ומחזור פסולת בע"מ ואח'

בפני כב' השופט משה הולצמן

מדינת ישראל- המשרד לאיכות הסביבה

ע"י ב"כ עוה"ד יפתח לנדאו

נגד

1. כהן פינוי ומחזור פסולת בע"מ ח.פ. 2-458891-51. הנאשמים

יצחק כהן - בעצמו 3. רותם עוזרי - בעצמו

ע"י ב"כ עוה"ד ויקי שמעוני

הכרעת דין

1. אקדים ואציין, בפתח הכרעת הדין, שמצאתי לנכון לזכות את הנאשמים 1 ו-2, מחמת הספק, מהעבירות שיוחסו להם בשל הפעלת תחנת מעבר לא חוקית לפסולת בנייה, ולהרשיעם בעבירות שיוחסו להם בשל פריקת פסולת בנייה באתר על פני הקרקע ביום 19.7.2016.

2. בכתב האישום נטען, בעיקרי הדברים, כדלקמן- הנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**"), הינה חברה פרטית שהתאגדה בשנת 2011 ועוסקת בהובלת פסולת; הנאשם 2 הינו בעל השליטה ומנהלה של הנאשמת; הנאשמת הייתה בתקופה הרלבנטית להליך זה בעלת משאית מתוצרת וולבו מ.ר. 62-401-63 (להלן: "**המשאית**"), שעסקה בהספקת שירותי הובלה ללקוחותיה על פי הנחיותיו של הנאשם 2; הנאשם 3 שימש כעובד שכיר אצל הנאשמת ונהג במשאית על פי הנחיותיו של הנאשם 2; בתקופה הרלבנטית לכתב האישום הנאשמים 1 ו-2 הפעילו תחנת מעבר לא חוקית לפסולת בנייה (להלן: "**תחנת המעבר**") כהגדרתה בתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), התשנ"ה- 1988 (להלן: "**התקנות**"), וזאת במתחם המצוי בחלק האחורי של ביתו של הנאשם 2, במושב הודיה, משק מספר 145, גוש 2683, חלקה 22 (בנקודת הציון שפורטה בכתב האישום) (להלן: "**האתר**"); הנאשמים 1 ו-2 הפעילו את תחנת המעבר מבלי שיש ברשותם רישיון עסק להפעלת תחנת מעבר כנדרש על פי הדין; הנאשמים 1 ו-2 נושאים באחריות על פי הדין להפעלת תחנת מעבר שלא כדין; ביום 30.5.2013 ניתן לנאשמת רישיון לניהול עסק ל"הובלה ושינוע פסולת למקומות מורשים (ללא מיון), לפי פריט 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשע"ג-2013; ביום 6.6.2013 נמסרו לנאשם 2 התנאים ברישיון העסק מהמשרד להגנת הסביבה שעיקרים הובלת הפסולת לאתרים מורשים בלבד; החל ממועד שאינו ידוע למאשימה, במשך מספר חודשים, ולא יאחר מיום 19.7.2016 הנאשמים הפעילו תחנת מעבר לפסולת בניין ופסולת גושית באתר, וזאת ללא התשתיות הדרושות לכך לפי הדין ותוך גרימת מפגעים סביבתיים; ביום 19.7.2016 תחנת המעבר הייתה עמוסה בפסולת בניין ובפסולת גושית באופן המהווה מפגע סביבתי ותברואתי חמור; במועד הנ"ל הנאשם 3 השליך

פסולת בניין מהמשאית על הקרקע באתר; באתר לא היו התשתיות הנדרשות על פי התקנות לצורך הפעלת תחנת מעבר; הנאשמים פינו פסולת גושית ופסולת בניין לאתר שאינו מורשה לפי הדין, ללא רישיון עסק, הפרו את רישיון העסק שניתן לנאשמת, והפעילו תחנת מעבר שלא כדין ובפרט ללא התשתיות הנדרשות; הנאשם 2 הפר את חובתו כנושא משרה אצל הנאשמת 1, לפקח ולעשות ככל שניתן למניעת העבירות שנעברו על ידי הנאשמת.

לנאשמים יוחסו העבירות הבאות- **פינוי פסולת שלא כדין**- עבירה לפי סעיף 7(ד) וסעיף 13(ב)(4) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984, ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; **עיסוק בעסק הטעון רישוי ללא רישיון עסק כדין**, עבירה לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (להן: "**חוק רישוי עסקים**"), ביחד עם פריטים 5.1 א' לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשע"ג-2013; לנאשמת 1 בצירוף סעיף 15(1) לחוק רישוי עסקים; לנאשם 2 בצירוף סעיף 15(2) לחוק רישוי עסקים; **הפעלת תחנת מעבר לפסולת ללא התשתיות והדרישות הקבועות לכך בדין**- עבירה לפי סעיף 14 לחוק רישוי עסקים, בצירוף תקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), התשנ"ח-1998; **הפרה ואי קיום תנאים ברישיון עסק**- עבירה לפי סעיפים 4, 7 ו-14 לחוק רישוי עסקים; **הפרת אחריות נושא משרה בתאגיד לגבי הנאשם 2 בלבד**- עבירה לפי סעיף 15 לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984, ולפי סעיף 15(2) לחוק רישוי עסקים.

3. הנאשמים כפרו בטענות שהועלו בכתב האישום, **למעט** בעניינים הבאים- **לגבי הנאשמים 1 ו-2**- היותו של הנאשם 2 בעל השליטה ומנהלה של הנאשמת 2 וכל הפעולות הנעשות מטעמה הן על פי הוראותיו והנחיותיו; הנאשמת הייתה בעלת המשאית בתקופה הרלבנטית, שעיקר פעילותה הייתה הובלת פסולת עבור לקוחות על פי הנחיותיו של הנאשם 2; הנאשם 3 שימש כשכיר אצל הנאשמת ותפקידו היה לנהוג במשאית לפי הנחיותיו של הנאשם 2; המשאית פרקה מספר משטחי בטון במתחם המצוי מאחורי ביתו של הנאשם 2 במושב הודיה, משק 145; ביום 30.5.2013 ניתן לנאשמת רישיון לניהול עסק "הובלה ושינוע פסולת למקומות מורשים (ללא מיון)", לפי פריט 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשע"ג-2013; ביום 6.6.2013 נמסרו לנאשם 2 התנאים ברישיון העסק מהמשרד להגנת הסביבה שעיקרם הובלת פסולת לאתרים מורשים בלבד; **לגבי הנאשם 3** אין מחלוקת ששימש כנהג משאית שכיר אצל הנאשמת ופעל לפי הנחיותיו של הנאשם 2; הנאשם 3 פרק מהמשאית משטחי בטון ביום 19.7.2016 לפי הנחיותיו של הנאשם 2.

4. דיוני הוכחות נערכו בימים 13.2.2019, 15.4.2019 ו-2.5.2019, ובדין האחרון נשמעו סיכומים בעל פה.

דין והכרעה

5. מצאתי לנכון, כאמור לעיל, לזכות מחמת הספק את הנאשמים 1 ו-2 מהטענות שיוחסו להם בעניין הפעלת תחנת- מעבר לפינוי פסולת בנייה באתר, וזאת לאחר שלא מצאתי שהונחה לפניי תשתית ראייתית מספקת ובשים לב לנסיבות העניין.

6. מעיון בחומר הראיות עולה שמפקחי המשטרה הירוקה, יניב יפת וגיא נחושטן, ערכו תצפית על המתרחש באתר ביום 19.7.2016, והבחינו במשאית שנכנסה לאתר, כשהיא נהוגה על ידי הנאשם 3. מהמשאית, וליתר דיוק מהמכולה שהועמסה עליה, נפרקה על פני הקרקע פסולת, שעיקרה פסולת בניין (פלטות בטון).

7. מחקירתו של הנאשם 2 (ת/9), שנערכה ברכבם של המפקחים, ביום 19.7.2016, בסמוך לאחר ביצוע עמוד 2

התצפית והפשיטה באתר, מתקבלת, בעיקרי הדברים, התמונה הבאה- הנאשמת 1, שהנאשם 2 הינו בעל השליטה בה ומנהלה, עוסקת במתן שירותי הובלת פסולת עבור קבלנים מאתרי בנייה שונים לאתרי הטמנה מורשים, אתר דודאים, או אתר המופעל על ידי קראדי; בבעלות הנאשמת 1 שתי משאיות (הנאשם 2 נוהג על המשאית הנוספת לפי הצורך), ושני טרקטורים "שופל" (אחד מהם הועמד למכירה); הנאשם 2 נשאל **"מה אנו רואים במשטח הסמוך לבית שלך?"**, והשיב **"את המכולות שלי עץ ערימה של עץ שאני משתמש למחזור הברזל זה מה שאנחנו מוציאים מהפסולת ובסוף מוכרים למחזור ברזל"**; עוד נשאל **"יש גם ערימות של פסולת בניין באתר למה?"**, ועל כך השיב **"זה עומד פה כמה זמן כמה חודשים אני מפנה את זה לדודאים"**; בהמשך מסר כי הנאשם 3 פרק את הפסולת (פלטות בטון) באתר ובכוונתו הייתה לנסוע על מנת לתקן תקלה הידראולית במשאית, ובהמשך חזר על גרסתו שהנאשם 3 פרק את הפסולת באתר בשל תקלה במשאית; לשאלה **"כמה פעמים הוא הגיע היום לאתר ליד הבית שלך"**, השיב **"אולי פעמיים אני אתן לך צילום של התעודה"**.

מחקירתו של הנאשם 3 (ת/8), שנערכה ברכבם של המפקחים, ביום 19.7.2016, בסמוך לאחר ביצוע התצפית והפשיטה באתר, מתקבלת, בעיקרי הדברים, התמונה הבאה-הנאשם 3 עבד במועד הרלבנטי מזה כשנה וחצי אצל הנאשמת 1, תחת ניהולו של הנאשם 2; הנאשם 3 נוהג לפנות מכולות של פסולת מאתרי בנייה לאתר ההטמנה של יצחק קראדי בצומת עד הלום; ביום 19.7.2016 הנאשם 3 פינה את המכולה שנפרקה לאתר, ולא זכר להיכן פינה מכולות נוספות; הנאשם 3 הוביל את המכולה לאתר ופרק את הפסולת על פי הנחיותיו של הנאשם 2 שהינו "בעל הבית"; הנאשם 3 לא זכר כמה פעמים הגיע לאתר באותו המועד, או כמה פעמים הוביל פסולת לאתר בשנה האחרונה; לשאלה האם הוביל פסולת מהאתר השיב בשלילה; לשאלה **"אתה רק מוביל פסולת בניין לפה?"** השיב **"לא אני לא זוכר אם אני מוביל לא מוביל הובלתי רק פעם אחת מה שאני זוכר"**. הנאשם 3 לא ידע, **"אין לי מושג"**, מהיכן הובאו לאתר משטחי- עץ ופסולת ברזל.

הנאשם 2 העיד בחקירתו הראשית, בדיון בבית המשפט, בעיקרי הדברים, כי האתר אינו משמש אותו כתחנת מעבר; במועד הרלבנטי האתר של קראדי היה סגור ולכן הורה לנאשם 3 להגיע לאתר ולפרוק מהמשאית את הפסולת ובכוונתו הייתה לשלוח אותה לתיקון, אלא שלאחר הפריקה נערכה פשיטה באתר; במהלך עדותו הוצג אישור של קראדי אך ב"כ המאשימה התנגד להגשתו ללא העדת עורך המסמך (ע' 23, ש' 5-1); האתר אינו מצוי בשטח שהינו ברשותו או בבעלותו; הפסולת באתר על פני הקרקע, למעט זו שנפרקה מהמשאית ביום 19.7.2016, הושלכה על ידי חקלאים; הנאשם 2 ממין את הברזל מתוך הפסולת שהושלכה באתר על ידי אחרים; מיון הברזל נעשה באמצעות נפה באתר ההטמנה של קראדי; הוא אינו עושה שימוש באתר בפועלים או בציוד כגון מגרסה ונפה; המכולה שהייתה באתר נפרקה מהמשאית והיא נשארה עד לפינויה לאתר הטמנה; היה בכוונתו לעשות שימוש בפלטות הבטון שנפרקו מהמשאית במקום אחר.

בחקירתו הנגדית, בדיון בבית המשפט, הנאשם 2 העיד, בעיקרי הדברים, שהורה לנאשם 3 לפרוק את הפסולת במקום מכיוון שהאתר של קראדי היה סגור, ולתקן את המשאית; בחקירתו על ידי המפקחים לא ציין שהאתר של קראדי היה סגור מכיוון שאינו רגיל להיחקר ונלחץ מהמעמד; הפסולת במקום אינה שלו; כאשר ציין בחקירתו שבכוונתו לפנות פסולת מהאתר לדודאים התכוון למכולה ולא לפסולת שהשליכו אחרים.

הנאשם 3 העיד בחקירתו הנגדית, בדיון בבית המשפט, בעיקרי הדברים, כי בדרך כלל הוביל את הפסולת לאתר ההטמנה של קראדי; ביום 19.7.2016 אתר ההטמנה של קראדי היה סגור. הנאשם 2 שאל אותו לגבי תכולת המשאית, ולאחר שהודיע לו שהמדובר בפלטות בטון, השיב שהוא מעוניין לעשות בהן שימוש בביתו, והנחה אותו

לפרוק את הפסולת באתר; כאשר צוין לפניו שלא ציין שבחקירתו שאתר ההטמנה היה סגור או שהייתה תקלה במשאית, העיד "הייתי אמור להיכנס למוסך".

8. מעיון בחומר הראיות, ככל שהוא רלבנטי לטענה שלפיה הנאשמים הפעילו תחנת מעבר לא חוקית לפניו פסולת בנייה (או אחרת) באתר, ניתן לגבש את התובנות הבאות.

א. נערכה תצפית אחת בלבד על האתר, ביום 19.7.2016, עובר לפריקת הפסולת מהמשאית באתר, ביצוע הפשיטה, תיעוד הפריקה, תפישת המשאית, וביצוע החקירות על ידי המפקחים. ולא בוצעו תצפיות נוספות על האתר לצורך איסוף מידע לגבי הפעילות במקום.

מעיון בגרסאות שנמסרו על ידי המפקחים, יניב יפת, וגיא נחושטן, ובכלל זה עדויותיהם בבית המשפט, עולה בבירור שביקרו באתר פעם אחת ויחידה ביום 19.7.2016, ומכל מקום לא הועלתה טענה ולא הוצגו ראיות שביקרו באתר, או ערכו תצפית ממרחק על המקום טרם המועד הנ"ל.

ב. התצפית שבוצעה במועד הנ"ל הניבה מידע לגבי כניסתה של המשאית לאתר ופריקת הפסולת על פני הקרקע, ולא מעבר לכך, ככל שהדברים נוגעים לפעילות שבוצעה בפועל באותו המועד באתר.

ג. בנסיבות העניין יש לבחון האם יש במידע שנחשף בחקירות שבוצעו באתר לנאשמים 2 ו-3 על ידי המפקחים, ובמסגרת עדותם בבית המשפט, כדי לתמוך, באופן הולם, בטענה שהנאשמים 1 ו-2 הפעילו באתר תחנת מעבר לא חוקית לפניו פסולת, וסבורני, כפי שצוין לעיל, שאין די בחומר החקירה ובעדויות כדי להוכיח את הטענה בעניין זה.

ד. נראה שחקירתו של הנאשם 2 על ידי המפקחים לא מוצתה די הצורך לגבי הפעילות שיכול והתנהלה באתר על ידי הנאשמים 1 ו-2. כך למשל, הוא לא נשאל על ידי המפקחים לגבי הסיבה להימצאותה של המכולה (הנוספת) באתר, לגבי המועד שבו נפרקה באתר, מהי התדירות של פריקה והעמסת מכולות (ריקות או מלאות) באתר, האם מתנהלת באתר פעילות של פריקת פסולת על פני הקרקע והעמסתה על מכולות (וככל שכך באיזה תדירות?), או שמא פריקת הפסולת ביום 19.7.2016 הינה בבחינת אירע חד פעמי, ועוד.

ה. הנאשם 2 טען שברשותו שני טרקטורים (אחד מהם הועמד למכירה), אך במועד האירוע הטרקטורים לא נצפו באתר, והנאשם 2 לא נשאל לגבי מיקומם באותו המועד, וכך גם לגבי אופן הפעלתם באתר.

ו. הנאשם 2 נשאל באופן כללי על ידי המפקחים, מה רואים באתר, והשיב, בין היתר, שניתן לראות ערימות של עץ המשמשות למיון ברזל, וערימות של פסולת בנייה שבכוונתו לפנות לאתר דודאים.

ניתן לסבור, לאור הודעתו של הנאשם 2 על כוונתו לפנות את פסולת הבנייה לאתר דודאים, שהוא קשר עצמו באמירה זו להשלכתה של הפסולת באתר, שאחרת מדוע יטרח לפנות פסולת שלא הושלכה על ידו, או לפי הנחיותיו, אך סבורני שגם בעניין זה חקירתו לא מוצתה די הצורך. הנאשם 2 לא נשאל על ידי

המפקחים האם הפסולת שנערמה במקום, ובכללה פסולת בנייה, הובאה לאתר על ידו, או בהתאם להנחיותיו, במסגרת פעילותה של הנאשמת 1, וכאמור לא הונחו ראיות נוספות לכך. הנאשם 2 העיד במהלך חקירתו הנגדית שכוונתו הייתה לפסולת הבנייה שהייתה במכולה הנוספת באתר ולא לערימות הפסולת שהושלכו במקום על ידי אחרים (ע' 27, ש' 19-21).

הנאשם 2 לא נשאל על ידי המפקחים היכן ובאיזה אופן מתבצע המיון לברזל, ובחקירתו בבית המשפט העיד שהמיון נעשה באמצעות נפה באתר ההטמנה שמנוהל על ידי קראדי, ולא באתר הנדון, והוא לא עושה באתר שימוש בפועלים, וציוד מכני כגון נפה או מגרסה.

בהינתן הקביעה שלא הוכח כי ערמות הפסולת (הנוספות) על פני הקרקע הושלכו ונערמו על ידי הנאשמים 1 ו-2, סבורני שפינוי חלק מהפסולת למטמנות מורשות לצורך מיון לברזל (או לצורך אחר) אינו עולה לכדי פעילות לא חוקית של תחנת מעבר.

הנאשם 2 הצביע לפני המפקחים על מכולה נוספת שהייתה מלאה בפסולת באתר (תמונות ת/1/6, ת/2/6, ת/3/6), אך גם אם אניח שהמכולה הובאה מחוץ לאתר כשהיא מלאה בפסולת, ספק בעיניי האם ניתן לראות בהצבתה במקום לצורך פינויה למטמנה מורשית, כך לפי הטענה, כפעילות של תחנת מעבר, מה גם שלא הובאו ראיות לגבי ההיקף והתדירות שבה הובאו לאתר מכולות מלאות בפסולת, או לגבי פריקת הפסולת מהמכולות (ככל שהובאו) על פני הקרקע באתר (למעט המקרה הנדון).

ז. לא הועלו טענות ולא הוצגו ראיות, כגון דו"חות צפייה ותמונות, לגבי הפעילות באתר (למעט פריקת הפסולת מהמשאית במועד האמור), ובכלל זה של פועלים, והפעלת ציוד מכני כגון טרקטור, נפה או מגרסה, במועד התפיסה, או במועד אחר.

ח. המאשימה לא הציגה ראיות של ממש לגבי מעמדו של הנאשם 2 באתר. המפקח יניב יפת העיד בחקירתו הראשית כי **"בעל תחנת מעבר הפירטית נחקר על ידי במקום..."** (ע' 10, ש' 8-9), והצביע על הנאשם 2, ובהמשך העיד **"... בקורות האירוע איציק כהן לא הכחיש את היותו הבעלים של המקום, הוא נחקר במקום בתוך המתחם. לא היה שום ספק שהוא בעל המקום ומחזיק במקום"** (ע' 10, ש' 14-15). המפקח הנוסף, גיא נחשתן, העיד שאין ברשותו מידע לגבי הבעלות על המקרקעין שבו מצוי האתר (ע' 16, ש' 18-22). הנאשם 2 לא נשאל כלל על ידי המפקחים לגבי מעמדו בשטח האתר, ובכלל זה לגבי זכויות הקניין במקום (חכירה או בעלות), או האם היה מעורב בתיחום האתר בסוללות- עפר, ולא הוצגו ראיות בעניינים אלה על ידי המאשימה. המפקחים העידו שלא צפו בפעילות נוספת שהתנהלה באתר באותו המועד (19.7.2016) למעט פריקת הפסולת מהמשאית, באמצעות הנאשם 3, ולא היה ברשותם מידע, או ראיות, לגבי הנעשה באתר בתקופה שקדמה לתפיסת המשאית (למעט החקירות שבוצעו לנאשמים 2 ו-3). בנסיבות אלה, גרסתו של המפקח יניב יפת כי היה ברור במועד התפיסה שהנאשם 2 הינו הבעלים של המקום, אינה אלא עדות סברה שלא ניתן לייחס לה משקל של ממש.

ט. הנאשם 3 לא זכר בחקירתו על ידי המפקחים האם הוביל בעבר פסולת לאתר, ובהמשך טען שלמיטב זכרונו פרק פסולת באתר פעם אחת, במועד התפיסה, ביום 19.7.2016, וטען שאין לו מושג כיצד הפסולת נערמה באתר. העדר זיכרונו של הנאשם 3

לגבי האפשרות שבעבר פרק פסולת באתר, לפחות בחלק הראשון של חקירתו על ידי המפקחים (בהמשך טען שפרק פסולת פעם אחת במועד התפיסה), מעוררת תמיהה, ויכול להתקבל הרושם שביקש להרחיק את עצמו ממקרים דומים שאירעו בעבר. עם זאת, סבורני שאין בכך כדי לסייע למאשימה בגדרו של הליך זה ולהוות תחליף לראיות של ממש לגבי פריקות נוספות של פסולת באתר. להשלמת התמונה אציין שהנאשם 3 העיד בחקירתו הנגדית שנהג להוביל את הפסולת ישירות לאתר ההטמנה של קראדי, וסבורני שחקירתו הנגדית לגבי הובלת פסולת לאתר ופריקתה על פני הקרקע (או בדרך אחרת) לא מוצתה די הצורך.

9. מהמקובץ לעיל, סבורני שלא הונחה תשתית ראייתית מספקת לצורך הוכחת הטענה שלפיה הנאשמים, או מי מהם, הפעילו תחנת מעבר לפינוי פסולת בנייה (או אחרת) באתר, ובנסיבות העניין ראיתי לנכון לזכות את הנאשמים מחמת הספק מהעבירות שיוחסו להם בעניין זה.

10. בכל הנוגע לפריקת פסולת בנייה באתר, ביום 19.7.2016, מצאתי לנכון להרשיע את הנאשמים בעבירות שיוחסו להם בעניין זה.

נראה שאין מחלוקת לגבי פריקת פסולת בנייה באתר במועד האמור, שבוצעה על ידי הנאשם 3, לפי הנחיותיו של הנאשם 2, ובמסגרת פעילותה של הנאשמת 1, כפי שעולה מהמענה שניתן לכתב האישום (בדיון שנערך ביום 27.3.2018), וכפי שפורט ביתר הרחבה לעיל, וקביעה זו נתמכת היטב בחומר הראיות שהוגשו מטעמה של המאשימה, ומחקירותיהם של הנאשמים 2 ו-3 על ידי המפקחים (ראו מוצגים ת/1-ת/11).

הנאשמים פינו ביום 19.7.2016 פסולת בנייה לאתר שאינו מורשה וזאת בניגוד לתנאי רישיון העסק שניתן לנאשמת 1 לגבי "הובלה ושינוע פסולת למקומות מורשים (ללא מיון)", לפי פריט רישוי 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשע"ג-2013 (ת/2 ו-ת/3).

11. הנאשמים 1-3 מורשעים **בעבירה של פינוי פסולת שלא כדין**- עבירה לפי סעיף 7(ד) וסעיף 13(ב)(4) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984, ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשמים 1 ו-2 מורשעים **בעבירה של הפרה ואי קיום תנאים ברישיון עסק**- עבירה לפי סעיפים 4, 7 ו-14 לחוק רישוי עסקים.

12. זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, כ"ג אייר תשע"ט, 28 מאי 2019, במעמד הנאשמים ובאי כוח הצדדים.